

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Toleti S. R. E. Cardinalis Summa Casuum
Conscientiæ, Sive De Instructione Sacerdotum Lib. VII**

Toledo, Francisco de

Coloniæ Agrippinæ

5. De obligatione ieiunij res[p]ectu aliorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40916

rixas, & odia cum marito, cœnat cum ipso, & ieiunium soluit, ita dicit Tabien. verb. ieiunium, §. 20. & Syluest. §. 13. sed intellige, cum maritus non facit id in fidei contemptum, tunc enim potius est subeunda mors; quod potest accidere modo, cum maritus Lutheranus est, & vxor Catholica, atque ille peit ieiunium solui, in fidei contemptum, tunc non est villo modo acquiescendum. Hæ sunt causæ excusantes. Erga quas, duo vniuersaliter sunt considerata.

Vnum est, cum quis habet aliquam causam dubiam, an excuset vel non, tunc debet petere declarationem, vel à Confessario, vel à viro docto, vel à medico, vel à superiore, puta Episcopo, vel prælato: hi enim duo possunt cum subditis dispensare in ieiunio, cæteri dicti, declarare. Aduertant autè medici, ne sint prodigi in hac parte, cautè enim debent perpedere causas, & non quauis leui causa concedere facultatem, seu declarare causam sufficientem, ad soluendum ieiunium, aut vtendum cibis prohibitis.

Alterum est, cum pœnitens bona fide putat se habere causam sufficientem non ieiunandi, licet verè non sit sufficientis, solum venialiter peccat, nec debet à Confessario statim damnari de mortalium: nec debet illum à sua fide, & conscientia deponere, sed solum exhortari, vt experiatur ieiunare. Ita docent Anton. 2. p. tit. 6. ca. 2. Palud. 4. dist. 15. q. 4. art. 1. Caiet. 2. q. 147. art. 3.

De obligatione ieiunij respectu aliorum.

CAPVT V.

Aliquando homo non solum obligatur ieiunare, sed etiam, siue ieiunet ipse, siue non, aliorum ieiunio attendere; & peccat, quia alij non ieiunant. Est autem regula: quoties aliquis est causa, vt alij ieiunium soluant, qui aliter tenebatur ieiunare, peccat, ac si non ieiunaret. In particulari autem sunt iuxta istam regulam casus aliqui.

Primus est: qui habet seruos, aut famulos, & cogit illos laborare aliquo die ieiunij ita, vt non possint implere ieiunium, peccat mortaliter, nisi labor ille non possit differri in alium diem, quin damnum alicuius momenti obueniat, tunc enim non peccaret, & famuli excusarentur à ieiunio. Ita

habet

habet Palud. 4. d. 14. quæst. 4. art. 1. Gabr. 4. d. 16. q. 3. art. 1. notabili 4.

Secundus casus, patres familias, villici, curam domus habentes, & alij domini debent curam gerere filiorum, famulorum, & aliorum, qui domi sunt, ita quod si ministrant eis cœnam, vel cibos, quibus ieiunium soluant, mortaliter peccent: cooperantur enim aliorum peccato. Et in hoc multa solet esse apud multos negligentia: non enim debet eis ministrare arma malitiæ vlllo modo. Ita habet Gabr. q. 3. allegata.

Tertius est casus, ex eodem Gabr. quæst. 3. art. 3. dub. 6. Caupones, & qui paratas habent mensas aut tabulas prandendi, peccant mortaliter ministrando cibos prohibitos ijs. qui non possunt comedere, & ministrando cibum, quo alij solvant ieiunium, peccant, & mortaliter in eo solo, quod parati sunt omnibus dare cibum, licet ipsi ieiunium seruent: non enim licet ministrare, nisi ijs, qui non teneantur ieiunare, vel, quos ipsi probabiliter credunt à ieiunio excusari: cæteris verò tantum debet prandium conueniens ieiunio ministrari.

Quartus est eorum, qui cum ipsi non ieiunent, vel quia nolunt, vel quia excusantur, inuitant alios ad cœnandum, ut faciant soluere ieiunium, quod aliter non soluerent; hi enim causa peccati sunt, & consequenter peccant.

Quintus est, eorum qui nolunt conducere operarios, nisi soluant ieiunium, quamuis si aliqua vrgeret necessitas, ut illi multum laborarent, posset hoc ab illis exigi, sed debet esse communis utilitas, aut ad vitandum graue damnum aliquod. Vnum tandem dubium occurrit in materia de ieiunio: an quando aliquis peruenit ad locum, in quo ieiunatur tali die, in quo non ieiunatur in loco, à quo profectus est, teneatur ieiunare & abstinere à cibis prohibitis, respondet Syluest. verb. ieiunium, in fine cum distinctione: cum enim illuc peruenit commemorandi causa, tenetur obseruare tale præceptum;

cum verò non, sed animo remeandi, vel ulterius transeundi, non tenetur, si citra scandalum id potest
facere.